

SXEDIO.GB6

2.5.1953 Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΥ ΙΑΚΩΒΙΔΗ ΣΤΗ ΜΟΡΦΟΥ. ΕΝΤΟΝΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Στις 2 Μαΐου η Δεξιά πραγματοποίησε την πρώτη της προεκλογική συγκέντρωση ενόψει των εκλογών του 1953 και ο συνδυασμός του υποψηφίου της Δεξιάς Πολύκλειτου Ιακωβίδη. Πριν από την κύρια ομιλία του διαβάστηκε από τον Ανθο Ροδίνη μήνυμα του προς το λαό και στη συνέχεια ο Ιακωβίδης ανήλθε στο βήμα και σκιαγράφησε τον δήμαρχο και αντίπαλο του χαρακτηρίζοντας τον ως άνθρωπο που άλλαζε προσωπεία ανάλογα με τις περιστάσεις: Κομμουνιστής, συνταγματιστής, εθνικόφρων.

Είπε ο Ιακωβίδης στην ομιλία του:

"Σε λίγες μέρες λοιπόν, θα κληθήτε και σεις, Έλληνες πολίτες του Μόρφου, να εκλέξετε τους κοινωνικούς αρχηγούς σας.

Μπροστά σας, στην κρίση σας, παρουσιάζονται δυο συνδυασμοί. Επικεφαλής των συνδυασμών αυτών, δύο συμπολίται σας, διεκδικούν την προτίμησιν και την εμπιστοσύνην σας. Δύο ονόματα, καθημερινώς αντηχούν εις την ακοήν σας, είτε δημοσία και φωναχτά, είτε ιδιαιτέρως και ψιθυριστά.

Πολύκαρπος Νικολόπουλος είναι το ένα όνομα. Πολύκλειτος Ιακωβίδης είναι το άλλο.

Εις σας εναπόκειται να τους συγκρίνετε, να τους κρίνετε και να αποφασίσετε ποίος είναι ο αρμοδιότερος διά να οδηγήση την πόλιν μας εις την πρόοδον και την προκοπήν. Οποίος είναι ο αξιόπιστος διά να του παραδώσετε τα κλειδιά της τιμής και της αξιοπρέπειας της πόλεως μας. Ποίος είναι άξιος και ικανός διά να ταχθή φρουρός και υπερασπιστής των συμφερόντων σας.

Και δεν είναι καθόλου δύσκολον το πρόβλημα και δεν είναι καθόλου δύσκολος η απάντησις.

Διότι υπάρχει μια μέθοδος, η οποία οδηγεί ασφαλώς εις την λύσιν του προβλήματος. Υπάρχει το μαγικό κλειδί, το οποίον ανοίγει όλες τες πύλες της ψυχής και του χαρακτήρος ενός ανθρώπου, και φαίνεται καθαρά και ξάστερα ποίος πραγματικά είναι.

Υπάρχει η ιστορία. Υπάρχει το παρελθόν. Υπάρχουν τα περασμένα. Κάθε άνθρωπος όπως και κάθε λαός είναι δεμένος, είναι αιχμάλωτος εις το παρελθόν του. Το παρελθόν του προδιαγράφει, προλέγει και το μέλλον του. Ο,τι υπήρξε εις το παρελθόν, αυτός θα είναι και εις το μέλλον.

Ας μελετήσουμε λοιπόν τώρα το πολιτικόν παρελθόν του αγαπητού συναδέλφου, του κ. Νικολοπούλου.

΄ς εξετάσωμεν την περασμένην πολιτικήν ζωήν και την πολιτείαν του, διά να βγάλωμεν τα συμπεράσματά μας. Δεν θα τον υβρίσωμεν ημείς, όπως κατεδέχθη να κάμη εκείνος εις την ψεσινήν ομιλίαν του. Δεν μας το επιτρέπει η συνείδησις μας, η ανατροφή μας, η αξιοπρέπεια μας. Ούτε θα διαπράξωμεν την πολιτικήν ανανδρίαν να αναφερθώμεν εις πρόσωπα του αμέσου περιβάλλοντος του, τα οποία ευρίσκονται έξω της πολιτικής διαμάχης.

Εμάς δεν μας ενδιαφέρει ο κ. Νικολόπουλος, ως άτομον. Θα τον κρίνωμεν μόνον ως πολιτικόν αρχηγόν.

Ο κ. Νικολόπουλος παρουσιάζεται σαν αρχηγός ενός κόμματος, το οποίον ονομάζει ΕΘΝΙΚΟΛΑΙΚΟΝ. Θέτει δηλ. ως το πρώτον, το κύριον, το ουσιώδες θέμα, ως το "Α" των επιδιώξεων του το Εθνικόν ζήτημα. Και έχει δίκαιον. Ετσι πρέπει να σκέπτεται και να ενεργή ο κάθε υπόδουλος λαός.

Ας εξετάσωμεν λοιπόν την συμπεριφοράν του εις το μέγαλον, εις το κύριον αυτό ζήτημα, το οποίον συγκλονίζει και συγκινεί τις **400** χιλιάδες των Κυπρίων συμπατριωτών μας και **8** εκατομμύρια των ελευθέρων αδελφών μας.

Λυπούμαι πολύ διότι η έρευνα, η εξέτασις αύτη αποδεικνύει πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ο κ.

Νικολόπουλος δεν έχει κανένα εθνικόν ιδανικόν. Δεν ακολουθεί καμμίαν κατευθυντήριον γραμμήν, δεν πιστεύει εις τίποτε, δεν έχει καμμίαν ιδεολογίαν. Η μάλλον έχει όλες τες ιδεολογίες, αλλά όχι εις την σκέψιν, ούτε εις την καρδίαν. Τις έχει διπλωμένες και πρόχειρες μέσα εις την τσέπην του. Και την ιδεολογίαν του εθνικόφρονος, και του Κομμουνιστού και του συνταγματιστού και του αυλοκόλακος Κυβερνητικού. Και ανάλογα με το συμφέρον της στιγμής βγάζει από την τσέπην του μίαν πινακίδα και την κολλά στο μέτωπο του.

Σήμερα συμφέρει να είναι κομμουνιστής. Γίνεται Κομμουνιστής. Αύριον συνταγματιστής. Την άλλην ημέραν Εθνικόφρων και ούτε καθεξής. Ιδού τι λέγει το αδιάψευστον στόμα της ιστορίας.

Το **1948** ο κ. Νικολόπουλος ήταν ξεσπαθωμένος συνταγματιστής. Ελαβε μέρος εις την περίφημον διασκεπτική και επί **6** μήνας επληρώνετο διά να σφίξη περισσότερο τας αλυσίδες της δουλείας μας.

Το **1949** μεταμορφώθηκε εις κομμουνιστήν.

"Όσον τον μελετά κανείς τόσο περισσότερο συμπαθεί τον κομμουνισμόν", αυτά έλεγε και ξανάλεγε διότι επλησίαζαν εκλογές.

Ηλθαν, και επέρασαν οι εκλογές.

Το **1950**, όλη η Κύπρος εχειροκρότησε την Πατριωτικήν χειρονομίαν του δημάρχου Μόρφου.

Και ποία ήτο η χειρονομία αυτή; Νέα μεταμόρφωσις. Εφυγεν από τον ΕΑΣ, έβγαλε την κόκκινην και εφόρεσε την γαλανόλευκην στολήν του εθνικόφρονος. Παρέλαβε τους δημοτικούς συμβούλους του και επισκέφθηκε την Κερύνειαν. Ανέβη εις την Μητρόπολιν, υπέβαλεν ευλαβώς τα σέβη του και επέδωκε προς τον Μητροπολίτην πατριωτικώτατον ψήφισμα.

Ιδού τι έγγραφε το ψήφισμα: "Δηλώ επισήμως ότι τασσόμεθα ανεπιφυλάκτως παρά το πλευρόν της Εθναρχίας της Κύπρου την οποίαν αναγνωρίζομεν ως φύσει και θέσει αρχηγόν του αγωνιζομένου Κυπριακού

Λαού και καταδικάζομεν τον άθεον κομμουνισμόν".

Ο Μητροπολίτης συνεχάρη και η Εθναρχία δέχτηκε εις τους κόλπους της τον " Ασωτον" υιόν. Οι Πολιτικοί του αντίπαλοι του έστειλαν συγχατήρια και μερικοί φίλοι του ανέπνευσαν βαθειά.

Ο "Νέος Δημοκράτης" εμένετο, ωρύετο εναντίον του, αλλά ο κ. Νικολόπουλος επεριφρονούσεν επιδεικτικά τους χθεσινούς υποστηρικτάς του. Η καρδιά του εφλέγετο από εθνικόφρονα πατριωτισμόν. Εστειλεν ενθουσιώδεις επιστολάς εις τον Άγιον Κυρηναίαν, Πρόεδρον της Εθνικής Πρεβείας διά να τον ενισχύση στο έργο του. Μη καμφθείτε Πανιερώτατε, του έγραφε. Ο έλληνικός κυπριακός λαός είναι παρά το πλευρό σας.

Επρόκειτο να γίνουν μετ' ολίγον εκλογαί Εφορείας του Γυμνασίου μας. Ο κ. Νικολόπουλος είχε καταρτίσει τον συνδυασμόν του. Εκυκλοφόρησε φυλλάδια, προκηρύξεις και εκαλούσε τον λαόν να τον ψηφίση. Ξαφνικά την τελευταία στιγμή μετέβαλε γνώμη. Εσταμάτησε. Απέσυρε την υποψηφιότητα του συνδυασμού του. Διατί; Διά να μη διχάση την εθνικόφρονα παράταξιν. Καλέ.

Νέα συγχαρητήρια από την ίδιαν μερίδα αλλά και βίαιες επιθέσεις και υβισίες και φοβέρες από την άλλην.

Διαβάστε τον Νέον Δημοκράτην των ημερών εκείνων. Τα άρθρα του στάζουν αίμα και χολήν εναντίον του Νικολοπούλου.

Τον αποκαλεί αποστάτην, αντιδραστικόν, άνθρωπον της ασυνεπείας, άνθρωπον που ξεσκεπάσθηκε σε τέτοιον βαθμόν που εξαφανίστηκε για πάντα από την πολιτικήν σκηνήν του Μόρφου, άνθρωπον, που ξεσχίσθησαν και τα τελευταία κουρέλια που σκέπαζαν την πολιτικήν ασυνέπειαν του, άνθρωπον που άξιξε μόνο του τον πολιτικόν τάφον του.

Ο κ. Νικολόπουλος όμως ποζάρει με την πινακίδα της εθνικοφροσύνης κολλημένη στο μέτωπο του.

Αλλά ήλθε στιγμή που έπεσαν διά μιάς όλες οι

πολιτικές μάσκες από το πρόσωπο του και παρουσιάσθη στον κόσμο, όπως πραγματικά είναι. Ηλθε στιγμή που συνέβη κάτι το πρωτόκουστο, κάτι το απίστευτο.

Η ξενη Κυβέρνηση της Κύπρου εώρταζε στην Λευκωσία την ανάρρηση στο θρόνο της Αγγλίας της νέας βασίλισσας.

Τι ενδιαφέρει, σας παρακαλώ τους σκλαβωμένους λαούς που αγωνίζονται για την ελευθερίαν των, ποίος θα είναι βασιλιάς στο κράτος που τους κρατεί δούλους;

Και όμως ο κ. Νικολόπουλος σαν δήμαρχος της πόλεως μας, παρά την έντονον προειδοποίησιν του Μητροπολίτου Κυρηναίας υπέγραψεν εξ ονόματος μας, χωρίς να μας ερωτήση έγγραφον προκήρυξιν η οποία λέγει:

"Ίκετεύομεν τον θεόν να ευλογή την βασίλισσαν διά να βασιλεύση εφ' ημών επί μακρά έτη". Με άλλα λόγια, συμφωνεί και εύχεται και παρακαλεί ο κ. Νικολόπουλος να μείνωμεν σκλαβωμένοι αιωνίως.

Εφριξεν ο κόσμος όταν το έμαθε. Γιατί; Κανένας μα κανένας Έλλην Κύπριος αντιπρόσωπος, δεν εδέχθη να υπογράψη το έγγραφον εκείνο. Ευρώθη μόνον ο αντιπρόσωπος μας, ο αντιπρόσωπος του Μόρφου, ο κ. Νικολόπουλος, και το υπέγραψε, μαζί, μ' έναν τούρκον δήμαρχον και ένα Κυβερνητικόν υπάλληλον.

Ασφαλώς θα προσπαθήση να το αρνηθή. Λέγει ότι δεν υπέγραψε τοιούτον έγγραφον. Αλλά εις το έγγραφον εκείνο αναφέρεται ρητώς το όνομά του. Λέγει ότι οι πολιτικοί του αντίπαλοι τον συκοφαντούν. Αλλά η Εθναρχία δεν ήτο τότε πολιτικός αντίπαλος του. Και όμως τον απέκοψεν αμέσως από το σώμα της. Και ούτε τον προσεκάλεσεν εις την μεγάλην εθνοσυνέλευσιν εις την οποίαν παρέστησαν όλοι οι εθνικόφρονες Δήμαρχοι της Κύπρου. Και δεν του επιτρέπει πλέον να αναγινώσκη εις τας εκκλησίας και να στέλλη Ενωτικά ψηφίσματα.

Αλλά μήπως ο Νέος Δημοκράτης είναι πολιτικός αντίπαλος του; Ακούστε μερικά απ' όσα έγραφε την άλλην ημέραν, υπό τίτλον "αποδοκιμάζουμε": Ο λαός

διαφωνεί ριζικά, καταδικάζει την πράξη τους. Ο κυπριακός λαός καταγγέλλει, αποκηρύττει και αποδοκιμάζει με όλη τη δύναμη της φωνής του αυτή την πράξη.

Σ' εκείνους που υπέγραψαν την προκήρυξη λέμε: Η ενέργεια σας αποτελεί σοβαρόν πλήγμα κατά της ενωτικής μας υπόθεσης. Οπλίσετε με την υπογραφήν σας την ξενοκρατία".

Αυτά δεν τα λέγουν οι πολιτικοί του αντίπαλοι. Δεν τα λέγουμε μεις. Τα λέγει η Εθναρχία από την μια και ο "Νέος Δημοκράτης" από την άλλη.

Και όμως ο κ. Νικολόπουλος, ύστερα από ένα χρόνο σιωπής έρχεται ν'αρνηθή την υπογραφή του. Αρνείται όμως μόνον την υπογραφήν του. Δεν εγγίζει την ουσίαν του ζητήματος. Εμείς, όχι οι πολιτικοί του αντίπαλοι, εμείς οι σκλαβωμένοι Έλληνες Κύπριοι τον ερωτούμε και τον προκαλούμε και επιμένουμε να δηλώση γραπτώς όμως, καθαρά και ξάστερα: Συμφωνεί ή δεν συμφωνεί με το περιεχόμενο του εγγράφου εκείνου;

Καταγγέλλει και αποκηρύττει και αποδοκιμάζει και αυτός το περιεχόμενον του εγγράφου εκείνου, όπως κάμνομεν όλοι εμείς οι άλλοι δεξιοί και αριστεροί;

Ιδού αγαπητοί συμπολίτες, ποίος είναι ο κ. Νικολόπουλος, Ιδού ο άνθρωπος που θα μας πλησιάση τώρα και θα μας παρακαλέση και θα μας κλάψη, και θα ζητήση να του δώσετε εκτίμησιν και εμπιστοσύνην.

Προσέξατε αγαπητοί συμπολίται, ο κ. Νικολόπουλος θα επισκεφθή και φέτος, το κάθε σπίτι. Θα πλησιάση τον κάθε έναν από σας και θα προσπαθήση, με τον ίδιον τρόπον να σας ξεγελάση και πάλιν και να σας υποκλέψη την ψήφον σας. Θα μας δώση υποσχέσεις πολλές και μεγάλες αφού δεν τον δεσμεύει κανείς να τηρή τας υποσχέσεις του. Αλλά και όταν ακόμα σας βλέπη, επίμονα και σταθερά να του αρνήσθε, δεν θα υποχωρήση, θα σας απαντήση με τρόπον μελιστάλαχτον, ο οποίος όμως πίσω του κρύβει τους υστεροβούλους σκοπούς του. Θα σας απαντήση υποκριτικώτατα, "εφ

όσον επιμένεις αγαπητέ μου, δεν έχω καμμία ένσταση να ψηφίσης τον κ. Κλείτον και τον συνδυασμόν του. Αλλά θα δώσης βέβαια και σε μας δύο ψήφους δεν είναι έτσι; " Εστω και έναν μόνον. Δέν χάνεις τίποτα".

Είναι η προσφιλής, είναι η αγαπημένη του μέθοδος. Η μέθοδος της επαιτείας. Η μέθοδος να νοθεύη την γνησιότητα του φρονήματος σας, με το δημοψήφισμα. Με το διπλοψήφισμα, με το οποίον κατόρθωσε να κερδίση τες προηγούμενες εκλογές αν και οι ψηφοφόροι του, ήσαν πολύ ολιγώτεροι από τους ιδικούς μας. Αλλά, το δεις εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφού. Από ο,τι βλέπω και ακούω πιστεύω ότι δεν θα ξαναπέσωμεν εις το ίδιον λάθος. Να θέλωμεν δηλαδή να κερδίση η μία παράταξις και να ψηφίζωμεν και την άλλην.

Η ψήφος μας, δεν πρέπει να δίδεται ποτέ, από καλωσύνην, δεν πρέπει να δίδεται χάριν ελεημοσύνης. Το σύνθημά μας, λοιπόν εφέτος, πρέπει να είναι Κορδόνι. Η απόφασις μας η αλύγιστη Κορδόνι. Η προαπαγάνδα μας η καθημερινή Κορδόνι.

Εάν αυτό κατορθωθή, μπορείτε, από τώρα, από αυτήν την στιγμήν, να είσθε υπερβέβαιοι διά την νίκην. Διά μίαν νίκην μεγάλην, σαρωτικήν πρωτοφανή... Διά μίαν νίκην τιμητικήν διά του Μόρφου.

Συμπολίτες. Αντιμέτωπος της αλλοπροσάλλης αυτής πολιτικής μηδαμινότητας του κ. Νικολοπούλου ίσταται σοβαρός, σταθερός αποφασιστικός υπερασπιστής της εθνικής τιμής και αξιοπρέπειας, πάνοπλος στρατιώτης πανέτοιμος διά την μάχην, ο συνδυασμός της εθνικής παρατάξεως.

Ιδού τα ονόματα των εκλεκτών, των αξίων επιτελών και συνεργαστών, οι οποίοι καλούμεν τον λαόν μας εις συναγερόν διά να εξαλείψωμεν το πολιτικόν στίγμα από την πατριωτικήν κωμόπολιν μας, διά να εμποδίσωμεν να επαναληφθή το πολιτικόν μας όνειδος εις βάρος της πατρίδος μας.

Ιδού τα ονόματα των μελών του εθνικού

συνδυασμού.

1. Πολύκλειτος Ν. Ιωαβίδης
2. Χριστάκης Ν. Λοϊζίδης
3. Δημήτριος Γ. Πογιατζής.
4. Χαράλαμπος Χρ. Παλάοντας
5. Βασιλάκης Μ. Οικονομίδης
6. Νίκος Σιδεράς
7. Νικόλας Χριστοφή
8. Αντωνάκης Κ. Κουδουνάς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΆΛΟΓΟΝ ΑΥΤΌΝ, Η ΠΙΟ ΤΙΜΗΤΙΚΉ ΘΈΣΙΣ, Η ΠΡΏΤΗ ΘΈΣΙΣ, ΉΤΟ ΠΡΩΟΡΙΣΜΈΝΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΙΟ ΆΞΙΟΝ ΚΑΙ ΕΚΛΕΚΤΌΝ ΠΟΛΪΤΗΝ ΤΗΣ ΚΩΜΌΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ: ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΓΕΨΡΓΙΟΝ ΚΑΜΙΝΤΖΉΝ. ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ Ο ΟΠΟΪΟΣ ΚΑΤΗΝΆΛΩΣΕ ΤΑ ΚΑΛΎΤΕΡΑ ΧΡΌΝΙΑ ΤΗΣ ΖΨΉΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΖΌΜΕΝΟΣ ΣΚΛΗΡΆ ΚΑΙ ΜΕ ΑΦΆΝΤΑΣΤΕΣ ΣΤΕΡΉΣΕΙΣ ΣΕ ΜΑΚΡΙΝΈΣ ΚΑΙ ΆΞΕΝΕΣ ΧΨΕΡΕΣ, ΔΙΑ ΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΉΣΗ ΜΕΡΙΚΆ ΧΡΉΜΑΤΑ. ΚΑΙ ΑΥΤΆ ΕΠΡΌΣΦΕΡΕΝ ΌΛΑ. ΌΛΑ ΜΈΧΡΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΪΑΣ ΔΕΚΆΡΑΣ, ΔΙΑ ΝΑ ΚΤΪΣΗ ΓΥΜΝΆΣΙΟΝ ΓΙΑ ΜΑΣ. ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΆΝΟΥΝ ΓΡΆΜΜΑΤΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΪΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΤΩΧΨΝ. ΚΑΙ ΠΡΟ ΠΑΝΤΌΣ ΤΑ ΠΑΔΙΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΨΝ.

ΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΤΟΥ Κ. ΚΑΜΙΝΤΖΉ ΕΠΡΕΠΕ ΚΑΙ ΠΡΈΠΕΙ ΌΛΟΙ ΟΙ ΜΟΡΦΪΤΕΣ ΝΑ ΤΟΝ ΣΤΉΣΟΥΝ, ΌΧΙ ΜΌΝΟΝ ΜΠΡΟΣΤΆ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΆΣΙΟΝ, ΑΛΛΆ ΚΑΙ ΜΈΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥΣ.

ΑΛΛΆ ΔΥΣΤΥΧΨΣ, Η ΑΧΑΡΙΣΤΪΑ ΜΕΡΙΚΨΝ ΑΝΘΡΨΠΩΝ ΔΕΝ ΈΧΕΙ ΌΡΙΑ. ΕΠΕΙΔΉ Ο Κ. ΚΑΜΙΝΤΖΉΣ ΈΛΕΙΨΕΝ ΟΛΪΓΟΝ ΚΑΙΡΌΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΨΤΕΡΙΚΌΝ, ΌΠΟΥ ΚΑΙ ΠΆΛΙΝ ΑΚΟΥΡΑΣΤΑ ΕΙΡΓΆΖΕΤΟ ΚΑΙ ΣΥΝΈΛΕΓΕΝ ΕΡΆΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΟ ΓΥΜΝΆΣΙΟΝ ΜΑΣ, ΕΥΡΈΘΗΣΑΝ ΆΝΘΡΨΠΟΙ ΤΟΥ ΤΌΠΟΥ ΑΥΤΌΥ, ΟΙ ΟΠΟΪΟΙ ΚΑΤΕΔΈΧΘΗΣΑΝ ΝΑ ΖΗΤΉΣΟΥΝ- ΣΤΗΡΙΖΌΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΌΣ ΤΪΠΟΥΣ- ΝΑ ΤΟΥ ΑΦΑΙΡΈΣΟΥΝ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΆ ΤΟΥ ΔΙΚΑΪΨΜΑΤΑ. ΔΕΝ ΥΠΆΡΧΟΥΝ ΛΈΞΕΙΣ, ΔΙΑ ΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΘΉ Η ΕΝΈΡΓΕΙΑ ΑΥΤΨΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΨΠΩΝ. ΜΌΝΟΝ ΜΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΉ ΚΑΤΑΔΪΚΗ ΑΠΌ ΤΟΝ ΛΑΌΝ, ΜΌΝΟΝ ΈΝΑ ΑΛΫΠΗΤΟΝ ΜΑΨΡΙΣΜΆ ΤΩΝ, ΜΠΟΡΕΪ ΝΑ ΕΞΙΛΕΨΉ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΉΣΗ ΚΑΙ ΝΑ ΕΞΨΨΨ ΤΟ ΌΝΟΜΑ ΤΗΣ ΠΌΛΕΩΣ ΑΥΤΉΣ.

Μόνον μια μεγάλη νίκη του εθνικού συνδυασμού μας, θα δείξη και θα αποδείξη εις όλον τον κόσμο, ότι οι κάτοικοι του Μόρφου ξεύρουν να τιμούν τους ευεργέτας των.

Είμαι εξαιρετικά ευτυχής, διότι έλαβα την μεγίστην τιμήν να ορισθώ εγώ, ως ο αρχηγός του Εθνικού αυτού επιτελείου.

Αλλά πρέπει νομίζω, να το εξετάσωμεν

Μήπως είμεθα και ημεείς καιροσκόποι, κινούμενοι μόνον από την επιθυμίαν να κατακτήσωμεν το Δημαρχείον; Μήπως ελατήριον μας είναι μόνον η φιλοδοξία και φιλοπρωτία; Μήπως δεν πιστεύομεν εις ιδανικά; Μήπως δεν ακολουθούμεν αρχάς; Ευτυχώς το αδιάψευστο στόμα της Ιστορίας λέγει τα αντίθετα.

Εάν σκοπός και κίνητρο μας ήτο η απόκτησις του Δημαρχιακού αξιώματος, θα μπορούσαμε να το έχωμε, με τον ίδιον τρόπον, που το έχει ο κ. Νικολόπουλος. Διότι οι ακελιστές προτού αποφασίσουν να παραδοθούν εις τον κ. Νικολόπουλον, τον οποίον είχαν μεγίστην επιθυμίαν να εκδικηθούν, διότι πολλές φορές τους επρόδωσεν οι ακελιστές λοιπόν, εζήτησαν να συνεργασθούν με την παράταξιν μας.

Διατί όμως εμείς δεν εδέχθημεν την συνεργασίαν των, η οποία θα μας προσέφερεν ακόπως και ευκολώτατα, το δημαρχιακόν αξίωμα;

Διότι πιστεύομεν εις αρχάς. Διότι δεν μπορούμε να προδώσωμεν τας αρχάς μας.

Αλλά χρειάζονται να καθαρίσωμεν την θέσιν μας.

Μήπως άραγε εμείς είμεθα εναντίον της ενότητος του λαού; Οχι, κάθε άλλο. Μήπως δεν είδαμε και εμείς το θαύμα του δημοψηφίσματος; Το είδαμε και το χαρήκαμε. Αλλά, πώς έγινε το θαύμα εκείνο; Ιδού πως.

Η Εθναρχία μας, ο φυσικός ηγέτης του εθνικού μας αγώνος εσκέφθη, απεφάσισε και προεκήρυξε το δημοψήφισμα. Και εκάλεσεν όλους τους Έλληνας κυπρίους, ανεξαρτήτως κομμάτων και παρατάξεως και

ιδεολογιών να λάβουν μέρος εις την μάχην.

Και όλοι γενικώς οι Έλληνες Κύπριοι, δεξιοί και αριστεροί, υπήκουσαν εις την φωνήν της Εθναρχίας, ετάχθησαν ανεπιφυλάκτως κάτω από την σημαίαν της, και ηνωμένοι σαν ένας άνθρωπος, εργάσθησαν πάνω εις τα εθνικά συνθήματά της και έφεραν το ευχάριστον αποτέλεσμα εκείνο, και επετέλεσε το θαύμα εκείνο.

Ε, λοιπόν αυτήν την ενότητα εζητήσαμεν και ζητούμε εμείς, και τίποτε άλλο. Κάτω από την σημαίαν της Εθναρχίας, ν' αγωνιστούμε όλοι μαζί για το μεγάλο ζήτημά μας.

Με τέτοια ενότητα δηλούμεν επισήμως ότι είμεθα πρόθυμοι να συνεργασθούμε με όλους ανεξαιρέτως. Και να εργασθούμε, όχι σαν δήμαρχοι, αλλά σαν οι τελευταίοι στρατιώται.

Εμπρός λοιπόν. Η Εθναρχία εξακολουθεί να προσκαλή και σήμερα όλους τους Έλληνας κυπρίους. Η Εθναρχία, η οποία δεν είναι κόμμα σημερινόν και αυριανόν, αλλά θεσμός αιωνώβιος.

Η Εθναρχία, η οποία ανέστησε την Ελλάδα μας.

Η Εθναρχία η οποία επί **800** χρόνια προμαχεί εναντίον εχθρών και ποικιλωνύμων, διά να διαφυλάξη και διαφύλαξε, την εθνικήν συνείδησιν και την εθνικήν υπόστασιν ημών των Κυπρίων.

Εάν ημείς ομιλούμε σήμερα την ελληνικήν γλώσσαν, εάν υπάρχωμεν ως Έλληνες, εάν δεν εξεφυλίσθημεν εάν δεν εγίναμεν Τούρκοι, Αραβες, Σαρακινοί, Λατίνοι, αυτό οφείλεται εις την εθναρχούσαν εκκλησίαν μας. Την εθναρχίαν μας, η οποία σήμερα που άρχισε να ροδίζη η χρυσή χαραυγή της μεγάλης ημέρας, χρειάζεται την βοήθειαν όλων των τέκνων της διά να φέρη εις πέρας τον μεγάλον αγώνα της και να μας χαρίση το δώρο το ατίμητο που ελευθερία το λέμε.

Εμπρός λοιπόν, όλοι ενωμένοι κάτω από την σημαία της **Εθναρχίας**".